

Выходить во Львѣвъ що Среда и Суботы (кроме русских святых) 4-й раз по полудни. Литер. ходатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходить по 2 печат. аркушѣ каждого 15 го и послѣд. дня каждого мѣсяца.
 Редакція, администрація и экспедиція оубъ Ч. 15 вѣвъ Галицкѣй.
 Вся листы, поэмки и рекламаци подлежатъ пересылки подъ адресомъ: редакція и администрація „Дѣло“ Ч. 15 вѣвъ Галицкѣй.
 Рукописи не возвращаютъ только на попередне застереженіе.
 Подписное число стоитъ 10 кр. а. в.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ стоитъ:
 на цѣлый рокъ . . . 8 зр.
 на полъ року . . . 4 зр.
 на четверть року . . . 2 зр.
 съ дол. „Библиотека“ . . . на одинъ аркушъ:
 на цѣлый рокъ 12 зр. на полъ року 6 зр.
 на полъ року 6 зр. на четверть року 3 зр.
 на четверть року 3 зр. на четверть року 1 зр.
 Предплату належитъ пересылати франко (налучше почтовыми перекладами) до: Администрація час. „Дѣло“.
 Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. а. в. дѣтъ одной строчки початной.
 Рекламаци неопечатанѣ вѣднѣй бѣтъ порта.

Подвійна крейдка.

(Студія надъ податкомъ ґрунтовымъ.)
 II.
 (Далше)

Але офіціальній економиста натручує тутъ щось о „pielegnowaniu lasów w interesie zagospodarowania kraju“, въ причини вилыку, якій дѣлать мають на климатъ, на роудѣвъ водѣ, хотици тымъ побудити въ читателяхъ певне, досить темне, выображене о интересѣ публицизма, иній тутъ будиць-то въ гру входитъ. Отже естъ се по просту казамучене воды, щобы въ нѣя рыбы ловити, умыслъ помѣшане понятій, подставлене многозначного, для поверхонного читателя, нараву „pielegnowanie“ намѣсть екзактного выраженя, яке тутъ (с. в. коли можа о интересѣ публицизмѣ) едино естъ на мѣстци. Дичогомъ ш. специалета дѣловый не має на только собѣтности, щобы признати явно, ивъ правда, що тутъ (с. в. въ точкѣ публицичного интересу) не роудхадитъ о инице идеальне „pielegnowanie“, а по просту о реальну „охорону“ дѣловъ передъ рабунковою господаркою, яко мы щодня въ нашомъ краю есьмо печальными свидѣками?

Для того, бо для покритя чисто классовой протекциі плащикомъ „публицичного интересу“, доконечнымъ и единымъ способомъ естъ такъ „кунштотне шпаньонане“ понятій, до якого, признаемо охотно, теверѣшнѣй языкъ урядовый дуже добре надася.

Отже есупротивъ той вольты позволено собѣ сказати, що: нищенье дѣловъ, а „pielegnowanie“ (z obfarami połączone!) то еуть понятя дуже бѣтъ себе бѣдаленѣй, и що помежи „нищеньемъ“ а тымъ „pielegnowaniem“ въ самѣй сореднѣй стоить: ани нищенье, ани „pielegnowanie“, — а просте удержанье дѣла въ его натуральномъ станѣ, полишене in statu quo, господарске поступованье boni patris, яке ани бѣтъ посѣдателя выключя „обар“ не вымагає*), ани не выключяетъ совѣстного ужиткованя въ того дѣла.

Только то е просте удержанье дѣловъ in statu quo лежить въ интересѣ публицизмѣ, въ интересѣ дѣлого краю, zagrożеного черезъ нищенье дѣловъ не только побѣршенемъ климатичныхъ и гидратичныхъ отношенъ, але и непосреднымъ побѣршенемъ экономичныхъ условій. Але въ томъ выгледѣ интересъ краю совѣтъ не стоить съ материальнымъ интересомъ и приватныхъ властителей дѣловъ въ еущей речности. Бо власне, коли то нищенье — у васъ не бѣтъ вынѣ практиковане — бѣтъыває на краю, яко дѣлости, только въ незначнѣй на око, на цѣль столѣтъ роудѣвакѣбѣ прогресса, а въ гдѣ-никитъ наследствѣхъ, и. пр. що до дорожнѣ топлина, черезъ поступачий роудѣй коммуниціи и експлоатованя красныхъ покладѣвъ угля, може бути неутраливо-ыме, — то шя привативомъ господарствѣ дѣлового властителя-нищителя оно

*) И тутъ цитуемо *Рошера*, и масмо его, яко умыслъ для перекрываня польско-официальной дилектики, въ польскомъ перекладѣ подъ рукою (Wagażawa 861, T. II §. 194, nota 12; „Ffeyl (Forstpolizeigesetze p. 14) на славянобѣ, że kaniechanie zniszczenia lasów nie jest obfara“.

бѣтъываєсь безпощадно и скоропостижно, а немевисъ въ видѣ ексекудційной лициціи явитясь непохобио коли не у самого непосредного виновника, то у дѣтѣй того властителя, которо дѣловъ сплынувъ въ воду до Гданьска або Одесы.

Отже пытаемось: чи власный, добре понятый, егенистичный интересъ кождого поодинокого приватного властителя не есть тутъ единою и найлѣпшою запорою противъ спѣльному алу, еше бѣльше дотыкальному для приватного властителя икъ для краю? Чи треба тутъ еше яныхъ нибудь премій? И чи на безмыслного марлотравця, икимъ есть кождый нищитель своего дѣла, котрый на такъ дотыкальный шасѣдства рабунковой господарки для себе и своихъ дѣтѣй замыкає очи, може мати иній нибудь адержуючій вильнь яка нибудь премія, хочьбы навѣтъ далеко роудимѣйша икъ способомъ податковон польги, и выравно за заслуги около консервованя дѣла означена?

Мы не будемо ширше роудхадитясь надъ искриво коммунистичнымъ характеромъ той официальной аргументаціи, котра, будъ она хоть троха оправдана, управнилобы подъ тымъ самымъ титуломъ робѣтника до жадавъ державной преміи за то, що бѣтъ щодня шукає собѣ работы намѣсть бѣдѣльно волочитясь, — шевци изъ то, що принимає и выконує замовленье чѣбѣтъ, намѣсть въ кождого дни робити собѣ blaßen Montag, — хлѣва за то, що оре и засеває свое поле, намѣсть его пуестити обологомъ, — студента за то, що читаетъ а не робитъ догѣвъ, доктора за то, що на завѣванье спѣшитъ до хорого, антикаря за то, що не продає вѣсованыхъ дѣловъ, адвоката за то, що не занедбує спрагъ своихъ клиентѣвъ: бои въ тѣ люди, коли пылнуютъ въ тыхъ своихъ заводныхъ обовязкахъ, роблять се, що правда, въ своихъ власнѣмъ животнѣмъ интересѣ, амень не треба завѣванати тыхъ сумныхъ наследствѣхъ, икъ бы повѣтали, колибы одна дѣла категоріи вычисленыхъ професіонистѣвъ тѣ свои обовязки систематично занедбувала, до чого беспереочно пре вла натура людска, — наследствѣхъ, котра рѣвно або въ еще гѣршѣй мѣрѣ, ивъ нищенье дѣловъ, бѣтъилибѣсь на экономичнымъ станѣ дѣлого краю, „на zagospodarowaniu kraju“, котра тымъ самымъ, по официальной логицѣ, доказують, „jak wiele zależy na tem, żeby nieobarczać ich nadmiarem ciężarów (розумѣйтъ: щобы имъ дати бодай 18% процентову запомогу державну), nie umniejszać w ich oczach wartości pracy i tak często idealnej, a tem samem nie zniechęcać robotnika do ofiar, jakich poświęcenie się dla dobra fabrycznego przemysłu, chłopa do ofiar, jakich poświęcenie się dla dobra fabrycznego przemysłu, chłopa do ofiar, jakich troskliwość około zapobieżenia skutkom ostrego klimatu, aptekarza do ofiar, jakich naukowa działalność około konserwowania leków, a lekarza do ofiar, jakich pielegnowanie zdrowia krajowej ludności — wymaga“... Екземпификаціи таа повинна бути достаточною порукою въ томъ выгледѣ.

Але насуваєсь тутъ еше одно, и ядася рѣшачоце пытанье: чи хочъ министеріална мѣра, хотайбы и коммунистична и несправедлива и наукою неоправдана и неэкономично устроена, чи она має бодай хочъ икъ нибудь выгледы на (будуць-то задуманый) уснѣхъ? чи она дѣветно вмѣрає до охороня дѣловъ

передъ рабунковою господаркою ихъ властителей?

Одно признање має въ цѣловъ наведенѣй вышше официальной ексектораціи вартѣсть, а то есть посередне, хочъ встыдливѣ признање, що: не икъ рѣдкѣй вынѣтки помежи галицкою шляхтою, але въь вагаломъ властителей дѣловъ, мають такъ сильный, особисто непоборный потягъ до систематичного нищеня дѣловъ, що заходить потреба вагалонно, всѣхъ безъ вынѣтку властителей дѣловъ обнѣвакочити и то дуже сильною противъ той сосѣловнѣй хоробѣ, презервативы. П. министр Дунавскѣй въ свои стороны самымъ фактомъ дѣйствонного впровадженя такой вагалонно мѣры потвердиль иповнѣтотъ свѣдоцтво неморальности черезъ его писаря дѣловъ клясѣ посѣдателя дѣловъ выставлене.

Будьбы выткомъ, ширше выкаувати наочный фактъ, що невыгасла традиція идеальной Рѣчипосполитон, котра дѣйство була рѣчно посполитон, рѣчно ужитковон вартѣсти для шляхтича, маючи обовязокъ достарчувати ему — шляхтичени — заграничныхъ товаровъ, вина, соли, робѣтника для его ґрунту и що найменше одним, добре платной синекуры*), — а по упадку Рѣчипосполитон повѣставлена по итѣй въ спадщивѣ паньщица и провинціи, — привычкалы ту цѣлу клясу людей до уживаня безъ працѣ и мысли о вѣтрѣ; що привычка тая, икъ скоро урвалаєсь паньщина, а охоты до працѣ рѣвночасно не прибуло, пощукала и знайшла собѣ натуральный выхѣдъ въ робленю споживныхъ догѣвъ и, що за симъ иде, въ нищеню дѣловъ, котре есть только бѣтѣвною формою жити на кредитъ, бо ничимъ иншимъ, икъ только безогляднымъ антиципованьемъ доходѣвъ будущихъ: лѣтъ, десяти и пятьдесятлѣтій. Коли гдѣ, то тутъ о той клясѣ людей можна говорити о невикорѣненѣй налоговости, котра высылює свой разумъ только на отворюванье щоразъ новыхъ жерель уживаня чужимъ коштомъ и доки того кошту, пѣлемъ замѣрѣвъ черезъ п. Ястрижмѣского адраженихъ, не возьмутъ селяне въ видѣ новой индѣмниціи цѣломъ на себе, — въ своихъ вагалѣхъ не соромитя жити коштомъ своихъ дѣтѣй, внуковъ и правнуковъ; а робитъ се съ такою слѣпкою захлѣвностью, що звѣтнѣй въ свои фаховон и литературной дѣятельности на поли кравого дѣсеництва мужъ, въ той спрагѣ иже въ свого урядового становища яко п. к. кравый инспекторъ дѣловъ найвышшон поваги, п. Е. Головкенич оголосилъ (недавними тыжднями въ Dzienniku polskim) формальный кликъ бо лѣван и надъ тою вагалонно кравою пошегѣю пыталочисъ и динуючися: „яке нещастливѣ естумъ заслѣвило тыхъ людей, що не видятъ свои власной аубѣ,

*) Звѣстно, що кождый шляхтичъ має право впроваджувати безъ оплатъ цѣл — значить коштомъ хлѣбѣвъ и мѣшанъ — заграничныя товары, угорскѣ вина; має право до побору певной скѣлькости соли зъ водичкой козалѣй; що шляхта не приотупала до чинности соймныхъ дѣтъ, доки король не пороздававъ межи яныхъ всѣхъ „вакалобѣвъ“, и що жадаєть шляхтичъ не приступивъ на соймку до выборовъ, пока не буувъ черезъ одного зъ кандидатѣвъ на посла або на судію добре нагодований и напосный; що въ вагалѣ цѣло житье шляхтича було посвячене справамъ публицинымъ, а кожда така дублична справа була для него богатимъ жереломъ доходныхъ.

що не рѣдко навѣтъ оголосочуть въ дѣла ґрунты безоглядно лѣсовѣ, с. в. такѣ, котра до жаднои нишѣй управы не надаючя, на котрыхъ по вырубаню дѣрева трава не поросте, и котра за симъ пережѣнючѣтъ въ пустынь летучого пѣску!

(Конецъ буде.)

Польскѣй дневники

о движению Русинѣвъ.

Галицко-польскѣй дневники иже такъ зрослися съ гадкою безугловонного панюваня Полякѣвъ на Галицкѣй Русѣ, по венскѣй обявлѣ жити русекон народа доводитъ ихъ до крайной ирости, котра дуже часто переходить ажъ до бѣспамятности. Въ томъ выгледѣ бѣтъываєсь особенно Gazeta Nar. и львѣвскѣй корреспондентъ „Czas“ у. Удачнѣй для Русинѣвъ выборы соймного посла въ округѣ Станиславѣвъ-Галичъ и такѣвъ выборы до жовковѣвон рады повѣтовон выкликали въ стороны Gaz. Nar. и львѣвекон корреспондента „Czas“ у цѣлу бурю. До жовковѣвон рады повѣтовон выбрано 16 Русинѣвъ и можна мати надѣю, що нова рада буде инакше господарити и вѣдѣдувати повѣтовыми справами, икъ сумнои памяти стара рада, котра увѣчала свою дѣятельность справленьемъ контуша и „образкѣвъ патриотичныхъ“, очевидно коштомъ русекѣхъ громад. Нововыбранымъ членамъ Gaz. Nar. не може ничего закннуги, а еи власный корреспондентъ признає о п. П. Альпншкѣмъ, що „має твою невычайну ааслугу, що цѣлымъ судовой округѣ мѣстнѣскѣй доивѣтъ до полной твердости, строго перестерѣгаючи закона противъ пѣяницъ. П. Альпншкѣй есть варазомъ Атилиєю на лихварѣвъ и имъ подѣловыхъ дерубѣвъ, що икъ навки выемасютъ въ народа послѣдню каплю крови“. Здавалобысь, що выборы такѣхъ мужѣвъ повинѣтъ бы бути одобренѣй и польскою правсою, а именно Gaz. Nar., если только она стоить по сторонѣ вагалонного добра, а не по сторонѣ „gzezimieszków, lichwiarzy i pijawek ludu“. Тымчасомъ Gaz. Nar. розжаловалъ на бракъ польскѣхъ „Османѣвъ“ въ Жовковѣщичѣхъ, заграма жалобный „Piewna-marasz“ и нузь кидати клеветами на всѣхъ, що выбрали честныхъ, заслуженыхъ и вагално повананыхъ мужѣвъ. Упадокъ польского кандидата Брычичинского въ Станиславѣвъ иже до крайности розъиривъ Gaz. Nar. и въ вегунобѣ етатіи п. а. „Przegrana stanisławowska“ (N. 32) ударила на аирмъ въ польскѣмъ обогѣ. Застановляючися надъ тымъ „непокоющими обявлѣнями“ приходитъ Gaz. Nar. до пересѣдчѣна, „že chociaż niby z rozognie się nie zmienilo w politycznych stosunkach kraju od czasu poprzednich wyborów do Rady państwa, do sejmju i do Rad powiatowych, że chociaż zawsze te same, albo przynajmniej takie same osobistości stoja na czele administracji krajowej i przewodniczą politycznej reprezentacji kraju naszego — że jednak pomimo to wszystko stoimy obecnie w obec zmienionej sytuacji co się tyczy usposobienia mas, szczególnie włościan we wschodniej części kraju“. (Мы въ свои стороны додумо, що есе то е сталоса мимо роудѣтъ цѣлыхъ стоєднѣ патентѣвъ о jura stolae межи народѣмъ и мимо щоразъ бѣльше вараостаючон ақціи мандармерин противъ русекѣхъ княжѣвъ) Сконстатуваннѣ такѣхъ бѣтъоградныхъ станѣ „polityki narodowej“ роубирає Gaz.

Нар. причины сего „нездичного“ ввороту „usprobowania mas, a szczegolniej wloscian we wschodniej czesci kraju“ „Русскі сторонничества“ ише „Gazeta Narodowa“ — „ничего не забули отъ часу послѣднихъ выборовъ, але научились много. Они представляются народови яко апостолы просвѣты и тверезости“. Gaz. Nar. вычислени дальше всѣ майже русскі издави для народнои просвѣты и всему тому надає що найменше анахроничне пиято „swiętojurskiej agitacji“. Дальше выводитъ Gaz. Nar., що Поляки „chociaż mają do rozporządzenia tak potężne środki na cele polityki narodowej, jak nigdy przedtem“ — ничего а ничего не зробили для приеднаня „usprobowania mas, a szczegolniej wloscian“. Однакомъ „potężne środki polityki narodowej“, котрыхъ повинни треба шукати въ бюджетахъ краєвухъ и повѣтовухъ (пр. пов. 30.000 до rozporządzenia W. K.) и въ такихъ операціяхъ, якъ пр. справа реформи грекхъ податківъ (гл. статью „Podobna kredyta“), якъ ибудь дуже близко обходять „kieszon wloscianina“, але совсѣмъ не мають для него „potężnej wery“. Тожъ Gaz. Narod. съ розумкою признає, що тіи средства „polityki narodowej“ не дають верховодчимъ Полякамъ „zasługowanego tytułu do довірія народа“ и „że musimy coś zrobić dla tego ludu, ażeby mieć zasłużony tytuł do jego zaufania“. Мы признаємо, дуже розвѣдывались на то „coś“, котрымъ задумала Gaz. Nar. одарити нашъ народъ. Однакомъ Gaz. Nar. занеуважъ на тѣмъ „coś“ и споро спала зъ своего високого коня. „My, gdy mamy wszelką władzę w ręku, gdy jesteśmy panami sytuacji — my także powinniśmy rozprzecznić agitację na większą skalę, na szersze rozmiary niż dotychczas“. Отже агитация „potężnymi środkami i wszelką władzą będącą w naszym ręku“ — то суть тіи дары, котрыми думає Gaz. Nar. здобути довірія народа! Есть се найлучше, бо автентичне свидѣтельство недовѣрчъ некон, хоть троха и народнои программы у верховодчихъ Поляковъ, котрѣ кромѣ „szulości (въ отоввахъ и з. Врасіа!), obietnic i innych środków“ (горѣлки, ковбасъ и цигаръ) не могутъ и не хотятъ „coś zrobić dla tego ludu“, есть се явочъ розумѣннѣ безплодности твердыниои политики краєвои, „gdy mamy wszelką władzę w ręku, gdy jesteśmy panami sytuacji“, есть се мимовольне признає недоброе плетеного вымысливания народа обаламученого и терроризованого „szulościami, obietnicami i innymi środkami chwilkowemi“. Признаємо, що „potężnymi środkami“ и мякочи „всѣмъ власти въ своихъ рукахъ“ могутъ нашъ противники разводити „агитацию на велику скалку“, котрѣ мы вже перазъ переживали, однакомъ наследствна тѣмъ агитацией будуть ипротѣ противный такъ званой „polityce narodowej“ и русскій народъ съ часомъ хоть по довѣрчъ и сумныхъ досѣдахъ мимо всѣхъ „средствъ“, „агитаций“ и захваченыхъ „въ руки властей“ стане якъ одинъ мужъ по сторонѣ тыхъ, котрѣ борются за добро на рода. Такъ есть, маєте всѣмъ власти въ своихъ рукахъ, всѣмъ панями ситуация, тожъ була пора „coś zrobić dla tego ludu“. До крайности сумный станъ народа, запропаченнѣ шибла, зарѣсть и несправедливый роскладъ тигарѣнь, бесплодность нашего краєвого и повѣтового жита автономичного, безвыходности въ извѣльного упадку — се плоды нашего „опановани ситуации и захвачени венкомъ власти“ въ нашѣ руки. По нашихъ оночахъ побѣде и осудить нашъ народъ, а хоть перазъ еще спорниваете его нашими „potężnymi środkami“, хоть перазъ заманти „szulościami, obietnicami“, то тѣмъ тѣмъ прискорите нашъ упадокъ, бо ны иже повинны розвѣдѣти нашѣ власти ничего не зробили для народа, и не „потрафилъ фактами доказати хоть троха доброй воли для него“.

Краковскій „Czas“ въ своей альбосибій корреспонденціи съ фурією выдвѣсен на дра Добрыньского и на русскіхъ свѣдѣнничѣнь и тожъ само вывѣе до занач-

ной борьбы противъ русскаго народа. Солидарность „Czas“-у съ „Gaz. Narodowa“-ю изъ слабой ненависти противъ Русинѣнь есть сумнымъ обьявомъ хоробливого у-способлени верховодчюи партіи Поляковъ, надъ котрымъ однакомъ перше всего повинни емий Поляки щиро задрѣти и надъ его дальшими наследствами добре аста-новитись. Если программю „polityki narodowej“ має бути побороенье всякого, навѣтъ найприроднѣйшого, навѣтлѣальнѣйшого и найсвятѣйшого обьяву жита русскаго народа, то Русины зъумѣють стати до той борбѣ о свое жительство, а кто вывѣе до такой борбѣ и посягає на жительство миллионного народа, сей повинно обчислитись съ наследствами такой пол-актики...

Зъ всѣхъ дневничѣнь польскихъ старавси досѣ еще одинъ Dziennik pol. въ справѣ русскѣи выступати съ певною адержаностію и изгляднымъ тактомъ, хоть корреспонденціи въ Жовкви умѣщена въ ч. 33 о выборахъ до тамошней рады повѣтвонной совсѣмъ не годитесь съ тими усилиями редакціи, оставиши хоть на тѣмъ навѣтъ безпристрастнѣмъ становищу супротивъ Русинѣнь. Въ ч. 32 по-святнѣ Dzienn. pol. особну статью интер-претаций пос. сов. Ковальского о надъужити при конскрипціи. „Замѣты (поднесеній въ интерпретаций) суть такъ тижкѣ“, пише Dzienn. pol., „что еслибы оказались правдивыми, то интерпретация п. К. былабы совсѣмъ оправданомъ, а мы не заличилибы такъ поступанье политичныхъ властей якъ найострѣйше васудити“. Въ дальнихъ выводахъ приходитъ однакомъ Dz. pol. до заключенія, и то на подѣтѣй якихъ властныхъ, але совсѣмъ не розъясненыхъ, а навѣтъ ничимъ не попертыхъ ремѣний, — что цѣла интерпретация есть неузасаднена! Мы въ нашѣи сторонѣ можемо заявити Dz. pol., что такъ якъ значна часть фактѣвъ наведеныхъ въ интер-претация вынята въ „Дѣла“, мы поднимамосе всѣ тіи факты нами оголошенѣи довести достовѣрными свидѣлами и свидѣцтвами, що дальше самѣ покривдженѣи непосредно отнеслись въ цѣлѣхъ слу-чаяхъ до гр. Таффе, що наконецъ, о скѣль-ко намъ вѣдомо, на всѣ въ интерпретация обнятѣ факты суть достовѣрныи доказы, що про то просте запереченье не може осла-бити ихъ силы и отклонити выше на-веденыхъ слѣбъ редакціи Dz. pol. Щожъ спеціально до самого старостѣ въ Бро-дахъ, то не только выше згаданѣи доказы, але и самѣ замѣтки Dz. pol. потверджа-ють факты наведенѣи въ интерпретация. „Pan starosta odpowiedział im (селянѣмъ, котрѣ просили, чтобы конскрипция была переведена въ рускомъ языкѣ), że według ustawy spis ludności musi być w urzędowym języku polskim przeprowadzo-ny“, пише самъ Dz. pol. Мы пытаємо, иже то есть таи уставъ и чи не звалила-бы ред. Dz. pol. намъ еи зачитувати? Пытаємо дальше, длячогожъ то табелѣ конскрипціиной булѣ въ урядѣ печатанѣи въ рускомъ и въ полскѣмъ а не лише въ полскѣмъ языкѣ, если они м у с ѣ л и булѣ вышпвненѣи лише по польски? Пы-таємо Dz. pol., иже то уставъ внесла при-писы цѣсарскіхъ и министеріальныхъ розпоряджень въ р. 1860 и 1861, що вла-сти съ рускими сторонами мають уряду-вати по руски и на рускѣи прошеніи и по-даніи по руски отповѣдати? И чи розпо-рядженнѣ о польскѣмъ языкѣ урядовѣмъ не отнеслись лише до внутренней служ-бы? Пытаємо дальше, чи и самъ Dzienn. pol. не признає, що конскрипция съ ру-скими сторонами має бути по руски пе-решедена, если чинить громадамъ Пони-кна и Высоцко замѣтъ въ того, що они мали (обемъ релация Dz. pol.) представити до конскрипции старостѣ писарѣмъ не у-мѣющихъ по руски писати? Если даль-ше Dz. pol. пише: „что до гровѣвъ вой-сковой ассистенціи, то запереченье сему замѣтени лишамо п. старостѣ бродскому, jakkolwiek jesteśmy przekonani (?anticipando!) o jego bezzasadności“, то таиъ способъ выказывани безасадности интер-претация совсѣмъ не може переконати без-

сторонного читателя, що Dz. pol. отпо-сителъ безпристрастно до сѣи сирани и що ему ходитъ о правду, а не о фразеоло-гичну оборону надъужити пол. властей, котра, навѣтъ ибелѣ его свѣтъ, заслуговъ на найострѣйшу нагану. Сумно, дуже сумно, що межи польскими дневничками не ма ни одного, котрый бы отпавивелъ руководителѣи изглядомъ Русинѣнь бес-сторонностію и одною лишь правдою...

ДОПИСЬ.

Зъ Перемыскаго. (Въ справѣ книгъ грунтовыхъ.) Отъ часу вѣча народного жита Русинѣнь на провинции гдѣшо раз-будилось, теперь можъ вже бѣльше по-бачити руске письмо въ уридахъ, котре досѣ было рѣдкоствію, однакомъ все то естъ совсѣмъ недостаточнымъ и буде такъ долго, доки для переведенія рѣшеныхъ точокъ не завяжутся товариства поли-тичнѣи, котрѣ бы справу тую взяли въ свои руки и систематично переведеньемъ еи занялись.

Въ цѣлѣи переведенія резолюции III (школьной) выбрано уже на вѣчу дѣтѣ-машу анкету, котрѣи ту справу поручено и котра певно еи не заспятъ.

Личше стоить справа другихъ резо-люциѣи а именно IV що до внутренней дѣятельности Русинѣнь. Тутъ ограниче-ноє лише на словахъ, котрѣи въ першу розгрѣвають, бувають надгородженѣи грѣ-мики оплесками, однакомъ по поворотѣ участничѣвъ вѣча домѣвъ „bleibt Alles beim Alten“.

Якъ богато на сѣмъ полѣи до дѣлани, не потребуємо доказовати, впротѣмъ до-казує тов кожде число русскихъ политич-ныхъ часописей. Нынѣи згадаємо лише о одной справѣ, котра здаєся намъ бути одною въ найважнѣйшихъ.

Якъ вѣдомо, закладають галичскіи суды теперь новѣи книги грунтовы а то о скѣль-ко знаємо въ цѣлѣи Галичинѣи въ языкѣи уридовѣмъ с. е. польскѣмъ. Всѣ блянкеты, якѣ Президи судѣи округ-ныхъ и краєвого комисарѣмъ гипотеч-ныхъ достарчаютъ, именно протоколы, выказы гипотечнѣи и пр. суть выказочно польскѣи.

Слѣдує отже застановитись надъ-тымъ, чи закладанье книгъ грунтовыхъ въ вѣхѣднѣи Галичинѣи въ языкѣи поль-скѣмъ отповѣдає существующимъ законамъ и чи оно лежить въ интересѣи народа?

Що до першѣи точки, то въ роцѣ 1860 выдало ц. к. министерство справе-дливости днѣи 9 липца до ч. 10340 розпо-рядженье дѣтѣи уживани языка ру-скаго въ судахъ, наказуєчи всѣ поданія до судѣи вѣхѣднѣи Галичинѣи, въ языкѣи рускомъ внесени, залагоджувати въ тѣм-же языкѣи, а пѣвнѣйше розпорядженье въ 26 сѣрпни 1860 ч. 12299 и 12589 выраано освидѣчло, що опредѣленія помянутого минист. розпор. въ 9 липца 1860 ч. 10340 также при веденіи книгъ грунтовыхъ ма-ють бути вастосованѣи и що ухвалы на поданя рускѣи въ тѣмъ языкѣи ма-ють бути выготовленѣи, а таковыи писмы до книгъ грунтовыхъ ма-ють бути въ тѣмъ языкѣи вышпвненѣи, въ якомъ поданье внесено.

Що до закладанія новыхъ книгъ грунтовыхъ выдѣмъ соймъ краєвѣи за-конъ въ 20 марта 1874, въ котромъ о я-зыкѣи нема записки. На засѣданіи соймѣи въ 31 грудня 1873 витѣвъ шпрандѣи нашъ посолъ сов. Ковальскій резолюцию выва-ючу ц. к. правительство, чтобы при вы-даніи розпоряджень переводовыхъ уваж-дено и языкъ рускѣи, однакомъ резолю-циѣи таи, якъ всѣ подобнои рода резолю-циѣи, не одержала при голосованіи. Тогда нынѣшнѣи маршалокъ краєвѣи дръ Зы-бликевичъ зауважана, що алишною есть резолюциѣи посломъ Ковальскимъ внесена, понеже изглядомъ уживани языкѣи су-ществуютъ уже приписы (думаетъ певно о повыше згаданыхъ, бо иныхъ нема).

Также и комисаръ правительствен-ной ашениавъ, що правительствѣи иже досѣ (?) такъ и дальше буде уважувати

оба языка краєвѣи. Каждый думаетъ, що при тѣмъ складѣ рѣчий министерствѣи справедливости, выдѣмъи розпорядженнѣи переводовѣи, въ тѣмъже выраано и справу языкову залагодити, а именно скаже, въ якомъ языкѣи ма-ють бути закладанѣи кни-ги грунтовы, понеже давнѣйшѣи приписы отнесены лише до поданія внесеныхъ до судѣи, а тутъ ма-ють закладатись книги грунтовы въ урядѣи поданя. Тѣмъчѣи соймъ въ цѣлѣи розпорядженнѣи минист. рѣшѣнѣи въ 18 мая 1874, котре аводитъ въ жите згаданнѣи законъ соймѣи въ языкѣи, ани згадени. Если однакомъ пере-читавмо дѣтѣи розпорядженія выданѣи для политичныхъ властей р. 1860, то анайдемъ тѣмъ приписѣи, якѣ ма-ють пе-реписоватись власти съ сторонами въ случаю, если власти безъ поданія въ вла-стной инициативѣи пише до стороны, и-менно въ тѣмъ случаю ма-ють власти по с л у ж а в а т ь языкѣи, котрогѣи сторона анычаино уживана. Въ того бы слѣдовало, що книги грунтовы въ вѣхѣднѣи Галичинѣи, где переважна часть жителѣи уживана рускаго языка, ибелѣ существующихъ приписѣи, (не згадуєчи иже о Арт. 19 основного закона въ р. 1867) повиннѣи бути закладанѣи въ языкѣи рускомъ. Однакомъ дѣвѣи инаше, аздаєся въ той причинѣи, що згаданѣи розпорядже-ннѣи комисарѣи о языкѣи не агануло, — и то дѣвѣи очевидно, иже тов повыше дока-зано, противъ обьявляющихъ у насъ за-конѣи.

Слѣдує застановитись еще надъ на-слѣдствами такой работы.

Тутъ не думаємо богато слѣбъ теряти. Переидѣмъ лише выказы гипотечнѣи одной громады вѣхѣднѣи Галичинѣи, а по-бачимо, що тамъ повисано: въ „Кондра-тѣи“ пороблено „Kowadów“, въ „Ня-воѣи“ „Janów“, въ „Процѣи“ „Protazuch“, въ „Фескѣи“ „Teodore“, въ „Ильки“ „Julianne“, въ „Семена“ „Szymona“, въ „Тыма“ „Tymona“, — очевидно по бѣл-шой части цѣлѣи иныи имена власнѣи, а въ названкахъ фигура „Wróbel“ мѣсто „Врѣбѣцъ“, „Strzelec“ мѣсто „Стрѣлецъ“, въ „Вонка“ зроблено „Wilka“, въ „Олча-рика“ „Owczaryka“ и т. п. а въ слѣдствѣи такихъ перекручовани именъ и названки цѣлѣи иныи лица суть заштѣбуль-ванѣи въ книгѣи, якѣ на иже суть власти-телями. Очевидно такѣи надъужити повин-нѣи бути чимъ скорше усуненѣи, а жѣ тѣмъ бѣльше, що иже майже въ половинѣи кни-ги грунтовы въ вѣхѣднѣи Галичинѣи суть азаложены.

Въ якой способъ дало бысь тов усуну-ти? Думаємо найперше интерпретация въ думѣи державнѣи, подобною, якъ въ поводѣ надъужити при конскрипциѣи, а ту тѣмъ бѣльше доминѣи нашѣи Влод. по-солъ Ковальскій тою справою занятъ, що иже выше згаданѣи, такъ польскѣи ве-слы соймѣи икѣи и правительственнѣи комисарѣи заперчили его въ соймѣи, що существующѣи законы будутъ захованѣи, що однакомъ не дѣвѣи. Дальше повиннѣи рускѣи громады жадали закладаня книгъ въ языкѣи рускомъ, а въ тѣмъ случаю, думаємо, суды не могли бы сему жданнѣи ибелѣ существующихъ законѣи отказать, иже того маємо примѣръ съ громадою „Била“, котра ажадала заведеня новыхъ книгъ грунтовы въ языкѣи иѣмѣцкомъ, съ чимъ мимо численныхъ протестѣи польскихъ часописей, комитѣи адвокатѣи краковскѣи и пр. такъ найвышнѣи судъ иже и министерство справедливости не-дѣлоєи. До того потреба однакомъ побу-ки, а таи лише отъ товариствъ политич-ныхъ могли бы выхѣдити систематично а съ успѣхомъ. Т. С.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНѢИ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Рѣда державна.) На 110-омъ засѣданнѣи днѣи 27 сѣчня (8 лютого) выбрано до тре-булау стану (Staatsgerichtshof) автономнѣи выхъ кандидатѣи дръ Карола Мавка презѣи суду, дръ Юсѣфа Бека сов. дворѣи, дръ Евгѣи дръ Отта проф. ун. въ Празѣи и дръ Юсѣфа Малиновского адвоката во Львовѣи. Отгал

протестуємо до образу над законом з притягнених з них з і прийняти постанову §§ 12, 13 і 14 — отже цілий закон із дру- гими читати. За дневного порядку слідую- чий образ над проектом закону о під- вищенню штатів для карт для науки. Дотепершній дохід із сего штату- чий висловлює річно 170—180.000 ар. Че- рня підписалися сего штату на підписе правительстві узнати більший дохід о 50.000—70.000 ар. річно. Протягн предло- жено виступили д-р Кронветтер і Візон- бург зазначили, що через підвищення штату для карт зменшиться і продукція. Палата значною більшістю ухвалила при- ступити до спеціальних образ. Слідуюче зазначає об'єктивна враз на питання.

(Бюджет міністерства просвіти.) На місці д-р Дунаського обняв сего року резерв о бюджет центральн у- прав министрства просвіти д-р Ед. Черкавський. На засіданні бюджетової комі- сії 26 січня (7 лютого) представив д-р Черкавський своє справозвіщенє. Що до фінансової сторони справозвіщенє, що зби- раючись на суми жадані правительством. Однак що до територичної сторони од- ного внутрешнього устрою министрства просвіти виступив резервист із тяжкими зауваженнями проти гдекотрих министрських урядників, закладаючи їм браку знаня і безорганізації; далше зажадав резервист реорганізації министрства просвіти із той метою, щоб на місці до- тепершніх резервистів ідея категорій шкіль була установлена резервист після подвійних урядів. Против сего вносив виступив втретє Ед. Зисль, а министр д-р Конрад мав в оборону министрських урядників против починення їм зауважень і завиня, що предложен резервистом резерва не дасться на ділі перевести особливо без великих коштів. Також чеські посли Цайтгаммер і г-р Ген. Кляж опротивились вносивою д-р Черка- вського. При голосованні проведено на жа- дані суми бюджету министрства просвіти, а резервистам поручено опустити із спра- возданя уступ, жадуючі више егаландо ще скорше на утворення особного нового университету із Чехох як на націоналізація праского университету. Ціла таа справа не тільки дуже гарячо обговорюва- лась дои в дневниках і в лоні праских професорів, котрих більшість (ні- мецька) рішучо висказалась против націоналізація университету, але також межі правительством а чеськими послами велось із той справі довгі переговори і торги, котрі навіть через якийсь час грозилі серйозною кризою министрській. Нако- нець по довгих заходах, здася, прийшли із той справі до остаточного порозуміння межі правительством а Чехами. Таа справа прийшла публично на дневний порядок с. р. в бюджетовій комісії (9 лютого) над опозицію: университет із Празі. Резервист пос. Иречек пригадав при той позиції на резолюцію, узнаною радою державної муніципаліції чеського народа, що внаслідок уураження жадан чеського народа, і нитас министр, що із тойм вигляді зділяно? Мн. д-р Конрад відповів, що внаслідок бу- ло перевести тую резолюцію, так як она не заключала в собі ніяких конкретних жа- дан. Однак правительство із цілою старанністю займає тую справою і ро- біть із тойм вигляді доходячи для роз- яснення справедливих жадан. Поступ чеського народа на полі науки, численні сили учительські, що набули кваліфікацію на учити в чеській мові, — вже почасті уможливили, почасті приготували переведе- ніе жадан чеського народа на полі шкіль- ничства. Университет із Празі єсть отно- сительно институційно, із котрой можна пе- ренести із управління жадан, тим більше, що ученики будуть могли при тойм корис- татися також із німецьких викладів. Я- кими середствами і в якій формі пере- вести жадані реформи для рівноуправлення із университетом, надь тим власне тепер за- становляється правительство. В той цілі буде із Празі скликана консультуюча комі- сія. Як скоро тин наради укінчається і пра- вительство розяснить собі, що належить на дорозу законодавству, а що на адміні- страцію, то правительство не залишить без волі провадити все тое перевести, що в адміністративній дорозі може бути переведено. Там отже правительство при- знає повноручно із ірландій справедливості

жадан. Чехові що до рівноуправлення на университеті, і по друге відкинуто тале, піднесено із сторони Німців, утворити новий университет чеський, а признає прас- кой университет як той, що може бути переведено лизково рівноуправленню. Чеські посли прийняли тое зазначенє правительства із задоволенням.

(Депортація німецьких оселян) пред- ставив д-р 27 січня (8 лютого) г-р Тае- чому, щоб вручити ему резолюцію ухля- ному 30 д. січня с. р. на зборі селян із Визльгельм-д-р. Предводител депутатів вручаючи тую резолюцію, дотычаючи зем- леної реформи грунтового податку, указав на нужденний стан селян і на вступо- чно занепокоєне завад проєктованой рефор- ми. Г-р Тае-чому відповів, що постарася, щоб податок був по можности рівно розподілений і побільш блудності того так- часто вимагуваного муніцип, будибобы Гали- чина коштом других країн була ошад- жена із ниммір податку грунтового. Г-р Тае-чому поспів, що Галичина совсім не- дужше вийде при той реформі, як і дру- гі країн. Депутати просили г-р Тае-чому відвістити у Царя, однак г-р Тае-чому завиня, що не може промовити перед Царем, за ухвалення аудієнції, бо тогди дуже збільшилися депутати се- лян.

(Осередок парламентарно діятель- ності.) Жал на осередок діяльність рад державних що раз більше і то справедли- во множить. Повні засідання рад держав- них відбуваються тепер майже лише що третій день. На одній із останніх за- сідань (дня 8 л. лютого) сконотавано бракъ около 130 послів!!

ЗАГРАНИЦЯ.

Росія. (Генерал-адъютант Скобе- лев), імпульсний герой із Закаспійськ- краю, доносить із оттам, що передній відряд закаспійської армії вирушив із здобутого міста Геокъ-Тепе на сході, за- виня місто Асхабад віддалене 40 верств від Геокъ-Тепе і дигнувся далше до мі- ста Анжав о 15 верств від Асхабаду. Те- кицькі не здогадали. Житель текинськ- міста Анжав і других місцевостей ви- смислюють депутати до Скобелева із зава- денєм покороности і підданства російскому царю. St. Petersburg Ztg., орган правительствениий, говорить, що Скобелев має інструкції поуватися далше аж до Мерву, доки не здобуде того центра. Урядовий рапорт ген. Скобелева звіщає о дуже великих втратах Текинців при занятю Геокъ-Тепе російскими войсками. Ромы окопів були повні трунів, много Текинців утисаючих убито, забрано ба- гато оружя, амуниції і провіанту, взято в неволю 4000 родин і 700 Персів. Страта в російськом войску від 1 до 24 січня: убитих 16 оциферів і 267 рядових; ранених 42 оциферів і 647 рядових; оковужених: 13 оциферів і 122 рядових. Побѣда Скобелева під Геокъ-Тепе має велике значенє в історію подвійн в Азії. Розумє- єсь само собою, що військ о Азії Геокъ- Тепе Скобелевом найнеприятнѣше вразила Англію. Томуж то в англійских газе- тах тепер дуже много і єсть роздражне- нєм гонорител о здобутках Росії в Закаспійськ- краю.

(Недобор в податках) від самих мужиків, яко владителів менших по сілостях, вносиває лише за 1880 р. надь 10 мільонів рублів.

(Депортація чутел администрати- вних) добила в послѣдних роках, при внутрешній хаосі в Росії, до незвичайних границь. Тисячі людей завезено із всіх сторін Росії в далекі губернії. По утихомирною нагилистичного руху че- резъ Лорис-Меликова, позволено гдекимъ депортованимъ вертати на родину. Однак гдекій бѣднѣйшій не могли вертати, не маючи средств на далеку подорож. О од- ній таломъ случаю доносить російскій газети. Одного юриста виславо із Одеси в Иркутску область. Подорож із Одеси до міста признана тривала цілий рік (від аница 1878 до кінца червня 1880). По кількох мѣсцяхъ доставъ засланій по- звелено вертати. Дорога далека — надь 11.000 верств, а средств нема. Такихъ случаетъ мусть бути не мало, коли г-р Лорис-Меликовъ розпорядив, щоб одѣж і кошта подорож улагодити засла- чихъ прийняти на рахунокъ казни. На тую цілі вичачено 15.000 рублів.

Сенаторъ Ковалевскій випрацював проєкт зміни конституція при вимолці на засланє способом администраційнимъ, в дуод більшою справедливостю. Онъ по- дає 6 літ як нахшимъ триваня депорта- ції. Власть засуджувати на депортацію не малабы администрація, але до того буби призначеній окремихъ урядъ збороний, з- ложений із презеса суду, прокуратора і ре-

презентанта містцевой администрації. Осо- ба, маюча бути депортована малабы право боронитися передь тымъ трибуналомъ.

(Роза университетскі в Харковѣ) радить тепер надь питанням, чи позво- лити жінщинамъ слухати курсовъ на уни- верситеті. Вѣд надѣются, що рада уни- верситетна рішить отворити молодежи жін- скій доступ до вишого образования.

Франція. Устава прасова при- нята парламентомъ в першій читаню цілкомъ. Найважнѣйшій єсть параграфъ, котрї наводеній в перероді 4-тї, єсть тин, где визначено кары за образъ президента республіки, заграничнихъ пану- ючихъ або за вимаванє до бунту особъ войсковихъ. Вицезидентъ палати, ради- кальний депутатомъ Фльке, виступивъ із поправкою, щоб за образъ печатю о- бивателів и президента республіки вклю- чено, але щоб ображений удавався на дорозу суду. Поправку тую відкинено.

Дня 7 и 8 с. м. велась в парламенті дебата надь вносивемъ радикалиста Наке о розводахъ. За єго вносивемъ виступивъ особливо гарячо Леонъ Реноль (Re- nault) і указував на сумній сторони нерозривности одлюбів. Против вносива виступивъ самъ министр справедливості, Казо, указуючи, що справа розвода не на- чать. Вносиве о розводахъ упало при го- лосованю 261 голосами противъ 225.

Нѣмеччина. В своїй відповіди на бесѣду Рихтера, побільш ки. Бисмаркє єсть особливимъ притискомъ, що доти не усту- пить із своєї посады канцлера, доки цѣ- сарка своє не відкине єго із нею. А поз- аць звістно, що старий цѣсар Визльгельмъ дуже привязаний до свого головног до- радника, то можна одождватися, що ки. Бисмаркє остане довго на своїмъ станови- щі, хотє вже тепер єго плни еконо- мично-финансовій безперечно не мають за собою більшости в прускій парламенті. Але звістно, якъ мало цінить Бисмаркє той парламент и якъ не залишає в одного случая, щоб дати єму почувти єго ничто- жибѣ а свою силу. Впередь ки. Бисмаркє державою тин тактики в парламентарнихъ борбахъ, що грозивъ димісією, або і дій- стовно просить о нь, и тымъ чинимъ змачу- вавъ унертѣсть опозиційнихъ элементів, — тепер жеж ки. Бисмаркє вже покидає и тую хитрѣсть а просто каже: «Я не у- ступлю передь жадною парламентарною опозицію! Таке послѣдне виступленє кан- цлера підкопує вже до крыхты и такъ не надго критикі основі парламентаризму в Нѣмеччині.

Послѣ звістокъ газет і нѣмецка рада державна має зобратис 15 с. м. Вступий праці, маючі прийти під єю о- браду, приготуються вже в кількохъ комісіяхъ. Іменно финансовій і податковій просити канцлера прийдути під образду, а передовимъ реформа податкова. Вычислено наперед, що реформа тал буде найкорис- тивнѣша для Пруссі, у котрихъ останєся значна надвижка із податку плаченого для ціло державы. В цілі рѣшеня, що робити із тою надвижкою, выбрана окрема комісія.

Нѣмецку публіку заинтересовала дуже голосна справа поєдинку межі двома знатними послами нѣмечки: Беннигзеномъ и Людвигомъ. Послѣдній при дебать в парламенті наткнувся на негонорованє якъсь поступку Беннигзена при акційномъ предпріятыю. Беннигзень визнавъ Людвигу на поєдинку. Людвиг не прийнявъ вѣзваня кажучи, що єть чоловікомъ нечеснимъ не буде поєдинкуватися. По кількохъ дняхъ однако надумався и обвѣстивъ Беннигзенови, що приймає вѣзванє. Но тепер зновъ Беннигзень не прийняв. Далє розголошилось, много знамениті личности Берліна вдались в діло и залагодили все, якъ звычайно, банкетомъ.

Англія. (Стан в Ирландіи) вѣд- шовъ в таку мазу, котра в физиології зовєся «кризою». Між тымъ коли в парламенті англійськомъ по передоманю опору гомрулерів переходить нова устава о вве- деню насильнихъ средств для забезпеченя Ирландіи, мьордів англійскихъ и ихъ вла- дности, — тамъ зананувала хвилева тишина. Крім гдекихъ дробнихъ перекупствъ не чути про розрухи «аграрної лиги», котрї від давна тільки висунали крони Ан- глія-радамъ. Тож гдекій газети англійскє вичадають. Тимъ гдекій, що Ирландій зля- кались и присмирїли. Тількиж чи оно правда?

Тимчасомъ Ирландій, зашекалі в Англіи и в самій Лондоні часто склика- ють митинги, в котрихъ бере участь и англійска класа робитнича. На тыхъ митин- гахъ они рішучо виповѣдають своє недово- лєнє тецершнимъ правительствомъ.

Як доносить, правительство англійске задумє розвизати ирландску лигу аграрііну и обсадити вѣд єй бюра позицію.

(Гішени), англійскій амбасадор в Константинополі забавивши кілька днів

в Лондоні, где навѣ засягнути информациі від свого правительства в справі грецько-турецкого спору, в повороті до Кон- стантинополя в Берлін-Відень навѣ дов- ший конференції єть ки. Бисмаркомъ и г-р. Гаймеромъ в тойже пресенно-турецкой справі. Хотяй результати конференції єсть заслоно талми, то загально годятся на тое, що Англія, Нѣмеччина и Австрія жа- жають мирного розвизаня грецько-турец- кого спору.

Греція в сєрїю готується до війни. Гдекій французскій вѣльгельмскій часопис подає вѣсть, що коли Европа своєю пове- гою не залагодить спору межі Грецією а Турцією до весня, то 17 квітня, в річницю першого грецького повстаня, войска грецькі вступять до бою. Послѣдними днями зновъ подає англійскій часопис, що колиб Европа наказала Греції розборитися, то король Георгій зложитъ корону. Поки що, грецьскій парламент ухваливъ побіль- шити армію до 100.000 людій. Крім того ухвалєно покликати до оружя такожъ гвардію народну від 31 до 40 року житя, в числі 114.000 людій.

Испанія. Дотепершній испанській кабинетъ Кановаса де Кастилію мусть уступити підь напоромъ либерально-дина- стичной опозиції. Члены опозиції освѣ- щили, що вѣд виступлять із палати, коли король не усуне министрства. Король по- ручивъ провідницю опозиції, Сагаоті, зложити нове министрство, котре вже в конституціонолосє.

НОВИНКИ.

— Архикнязь Рудольфъ відѣхавъ дня 10 л. лютого до Мирмарь, із отки відли- че кораблемъ до Александріи.

— Ц. к. совѣтниками Намѣстництва именованъ С. В. Цѣсаремъ старостомъ повіто- вымъ: А. Поинського в Тернолі, Е. Куч- ковского в Коломиї и А. Мадуровича в Тернополі.

— На посаду переводчика російского языка розписує тернопольскій судъ окру- жній конкурс єть речинцемъ до 3 (15) муніцип. р. Убѣгаючий має вказатися знаємє р. російского языка и бути австрій- скимъ підданымъ.

— Папа римскій відкинувъ поновленю пропозицію італійского правительства вгля- домъ побораня ренты означеною уставою гаранційною в сумі 3 мільонів лирѣвъ річно, хотяй правительство приобцало ви- плачувати тую ренту в той способъ, що папа не буде мати нічого до діла єть вла- стями італійскими.

— Класифікація учеників гимназій а- кадемичной (русок) во Львові. Єть кінцемъ першого півроча було всіхъ учеників 343 в 8 класках а 10 відѣлахъ и в класі приготувлючой. Поступъ учеників пред- ставляеся такъ: в класі приготувлючой від 29 учеників, одержали першу класу єть 6 означенихъ 2, другу 21, другу 4, третю 2; в класі I А. на 35 учен. першу кл. єть 6 тзи. 1, першу 20, другу 5, третю 9; в I Б. на 32 учен. першу кл. єть 6 тзи. 4, пер- шу 28, другу 2, третю 8; в II А. на 31 учен. першу кл. єть 6 тзи. 5, першу 14, дру- гу 11, третю 1; в II Б. на 29 учен. пер- шу кл. єть 6 тзи. 4, першу 14, другу 6, тре- ту 5; в III на 38 учен. першу єть 6 тзи. 1, першу 28, другу 5, третю 4; в IV на 29 учен. першу єть 6 тзи. 3, першу 20, дру- гу 1, третю 5; в V на 43 учен. першу єть 6 тзи. 4, першу 29, другу 5, третю 5; в VI на 28 учен. першу єть 6 тзи. 2, першу 16, другу 7, третю 3; в VII на 22 учен. першу єть 6 тзи. 5, першу 13, другу 3, тре- ту 1; в VIII на 27 учен. першу єть 6 тзи. 1, першу 21, другу 4, третю 1.

— Зъ подъ Тернополя доносять намѣ, що в селлах Ступки, Ромашки, Борки великі, Дичків и Красівка панує епиде- мичний коръ. Від кінца грудня м. р. до сего часу умерло в тыхъ місцевостяхъ більше ніжъ 100 дѣтй. Коли звачимо, що в тыхъ селлахъ же около 3.000 людій, то показує- ся, що за 5 тижнівъ вимерло 3 1/2%. Го- ловною причиною тин слабості єсть застоу- дженє; хорують и умирають такє старші дѣти, якє и немовлята при грудяхъ, а на- вѣт и старші люди не єуть волнї від тин епидеміи, лише що тин старші люди єуть безъ вмятїа помаи жончини. Школы в тыхъ селлахъ позамкнуто.

— Нове жерело наѣты показалося неда- вно в Слободі рунгурекій в повіті ко- ломийськомъ. Якє кажуть, видобувають денно по 200 сактарівъ.

— Проєкт зменшеня числа святъ, які предложивъ министр внутрешнихъ ділъ правоправному синоду, єсть тецєрє ва- жнымъ предметомъ нарады тогоже синоду.

— Зъ подъ Будзанава звѣщають насъ що Теробовельскій староста зажававъ одно- му селянинові М. Д. зъ Ворбичи предла- чувати и читати «Батьківщину» в селі Ворбичи відбуває домашня ревізія за

«Ватъковщиною» у одного селянина. Ревизию переводили жандармы и вбить въ Верболицу сумно збитимъ Сем. Покрижденный въясъ жалобу до староства противъ такихъ беззаконностей.

— **Зъ пѣдъ Львова** пішо намъ одинъ селянскій господарь, що въ многихъ рускихъ громадахъ пѣдъ Львовомъ, якъ примѣромъ въ Сорочкахъ, Лисиничкахъ и Жидатицахъ пішоють конскрипцію урядникъ львовского староства, п. Масовскій, котрый не выповнювавъ войскъ рубрикъ на мѣстци, якъ и пр. рубрики «языкъ домашній», говорлячи, що не має часу и выповнити ту рубрику въ дома. Вправдъ пытавъ бѣдъ кожного, якій языкъ домашній має занести, на що кождый изъ тыхъ громадъ отповѣдавъ, що языкъ рускій. Тое освѣдчене принимавъ бѣдъ до вѣдомости, але якъ та рубрика выповнена, не есть вѣдомо интересовавшимся, котрый звертають увагу п. к. старосты, щобъ зволано переглянути картки конскрипцій и переконатися, чи рубрика IX выповнена дѣйствително такъ, якъ сего домагалася сторона.

— **Въ Угриновѣ** выказала нова конскрипція душъ обр. гр. к. 1946, обр. лат. 304, жидѣвъ 83, отже разомъ 1433 души, между тымъ 732 мужского а 701 женского рода. Русскимъ языкомъ свободуютъ 1225, польскимъ 175 (находячихся на общарѣ двѣрскѣмъ, где 19 Русинѣвъ пронало), а 33 жидѣвъ по польски и немецки.

— **Зъ пѣдъ Стрыя.** (До исторія о сегорѣчній конскрипції.) Богато вже начиталисьмы въ нашихъ рускихъ газетахъ о рѣжныхъ надзужитыхъ и неправдливостяхъ при конскрипціїи загадомъ нашон народности. Много гласомъ съ рѣжныхъ сторонъ краю посѣддають явно, що майже въ войскъ повѣстахъ нашон вѣдѣдонъ Галичскимъ писарѣ конскрипційи однако постунали, се значить завывалася дво противники Русинѣвъ. Бѣлибы кто хотѣвъ взгляды мати на автономичный стрѣб и теперѣшній экономичный стремленя нашон державны, судивбы непременно, що громады самы выни, если такихъ писарѣвъ до конскрипціїи себя понывирали, а то тымъ повѣбше, що §. 23 закона о народочисленю (Вѣстникъ законѣвъ держ. ч. 67) выразно вымагае: «комисаръ членя муситъ бути особомъ способномъ къ тому и бѣдъ громады за ихъ порукою призначею». На такой можливый судъ описи публичной повинности отверго и публично заявити, що нашъ рускій громады совсѣмъ тому повинны, если такихъ писарѣвъ мали. Нашъ рускій громады хотѣлибы при войнскихъ публичныхъ справахъ и своѣ автономичный стрѣб утримати и мати взгляды на теперѣшній матеріяльный укладъ селянства. Слѣдуяча коротка исторія сегорѣчной конскрипціїи одного повѣста посѣддичтъ тое достаточю: громады стрыбского округа майже всѣ повносили бузи своего часу до староства писемной заявленя и подали поруку, що переведутъ конскрипцію точно и въ свои часѣ людьми выбранными черезъ громаду, и понывирали бузи и представили до той чинности людей своихъ точно обыванихъ съ мѣстцеными отношениями и до того способныхъ, якъ пр. мѣстценыхъ душнастырѣвъ и разумѣвшихъ писарѣвъ. Очевидна рѣчь мали тотѣ громады на цѣлу не только точно переведенье конскрипціїи, але также и свое право выбору и меншия коштѣ громады; бо громады згодили себя бузи писарѣвъ по 10 зр. и по 5 зр. бѣдъ цѣломъ громады за цѣлу конскрипцію. Тымъ часомъ п. к. староство стрыбское неуважлядыло тыхъ поданъ и изучивши громады, що то нѣкий людъ съ громады или навѣтъ мѣстценой душнастырѣвъ не потрафлятъ описати конскрипціїи, выделеговало до перевода конскрипціїи кѣлькохъ урядникѣвъ, и кѣлькохъ приватныхъ эконсциалистѣвъ, се инвестраторѣвъ и т. п. и наказало громадамъ, чтобы зложили для тыхъ писарѣвъ по 25 зр. бѣдъ кождон конскрипціонной родины. Въ одиныхъ себя на 180 нумерѣвъ а 1.200 душъ зарахувати себя такій писарѣ-эконсциалистъ за двѣ doby чинности для своихъ власной особы 78 зр.; а понеже хотѣвъ бѣдъ справитися а до того не умѣвъ картки по руски перечитати, мусѣла громада до помочи наймати двоухъ писарѣвъ, котрымъ окремо приказавъ заплатати найменше по 5 зр.; дочисляши до того коштѣ для вѣбта и двоухъ радныхъ, для двоухъ полицинтѣвъ, за канцелярью, оналъ и свѣтло — прѣиде одѣбъ такой громады заплатати якихъ 100 зр. за конскрипцію, а понеже той самѣ писарѣ на бравъ богато громады, то писарѣ въ одиномъ чвсто рускѣмъ себя въ саме навечерѣ Рѣждества до обзона ночи и цѣлый день въ саме Рѣздво и еще другого дня до 10 годны, разумѣлся въ неприяности свѣдѣнны, а громада мусѣла себя подлатисо, бо сей павъ мавъ власть вызначити день до конскрипціїи на коли ему сподобася.

Судѣтъ теперѣ Ви. Родимци самѣ, чи дастся тое погодити съ автономію и теперѣшними программами экономичными. Чи

вина тому громада або народъ, если конскрипція фальшиво переведена?
— **Дѣдъ Шайманъ**, збитимый цѣлому отѣтѣи съ своихъ знаменитыхъ археологичныхъ откритий въ Тронъ и Микенѣ, подаривъ немецкому народу свое богато музеймъ тронскихъ старинности, котра дотеперъ находилася въ Лондонѣ.
— **Мѣсто Римъ** числитъ 305.407 душъ, кромѣ стоячего войска въ числѣ 5.526 головъ.

Похибна друкарска. Въ ч. 3. «Дѣла» на стор. 4 въ выказѣ жертвователей на дѣвоче воспитализе пѣдъ ч. пор. 43 начпчатино «о Корчинскій Яковъ съ Торокъ еп. Перем. 50 зр.», имѣто: о. Корчинскій Яковъ съ Торокъ еп. Перем. 50 зр. в. а.

Вѣсти епархіяльн.
Зъ АЕпархія Львовскою.
Канцелярныи войсковыми 2. класомъ въ резервъ министерство войны именвало слѣдующихъ священникѣвъ: Иоанъ Волынского, Иоанъ Редкевича, Теодора Турулу, Григорія Кончевича, Николая Копача, Володимира Карачевского, Стезана Городецкого и Юсифа Волошинского.

До институційи завѣзванъ: оо. Рожанскій Николай на Довгу дек. журавельского, Юсифъ Трыловскій на Будыльскъ дек. снит., Анолиарій Филиповскій на Млыниока дек. журавельского, и Яковъ Сѣгалевицъ на Гулу дек. стрыбского.

Завѣдательство одержали: оо. Юсифъ Поддѣсецкій въ Любичкахъ, Иоанъ Марквичъ въ Ожидѣвъ, Георгій Чубатый въ Островѣ, Игнатій Рожанскій въ Хотини, Михаилъ Кордуба въ Суши.

Сотрудничество одержавъ о. Теофила Петровскій въ Косовѣ (на Москальбѣ).

На конкурсѣ выставленій канцелярныи Луканци нижня дек. стрыбского, нашла признатного, съ 2^{1/2} моргами орного поля и 315 зр. додатку конгурального. Речинещ до 10 мая с. р.

ПЕРЕНИСКА РЕДАКЦІИ.
Ви. С. въ Ста... Згадаюи дописи мы не одержали. Библиотека повѣстѣй выхидитъ якъ найточнѣше кождого 15 (27) руского и польскаго дня кождого мѣсяца по 2 аркушѣ. Першихъ 2 арк. вышло еще передъ 15-ымъ сѣчнемъ, а нынѣ розсылаемо 3 и 4 арк., отже еще навѣтъ передъ означенымъ часомъ. Веч. о. Е. П. въ Виш... Прислана предплата за I а не за II четвертюре. Впр. о. К. въ Угриновѣ. За ласкавъ вѣсти широ дякуемо. Въ порушеній справѣ дѣйствително статію незадонго, якъ лаше укончатся «студія надъ гр. податкомъ».
Администрація «Дѣла» упрашае Ви. ново приотунаючихъ предлативши, чтобы зводили завѣсды при надомыланю предлаты заявити, бѣдъ котрого часу предлатыють.

Черезъ редакцію «Дѣла» прислала:
Для Ватъковщины: о. П. Л. въ Бѣлявичкахъ 1 зр., и-к. О. Ф. въ Деревин 4 зр., А. Г. въ Черновцахъ 1 зр., о. Т. С. въ Шоломанчлахъ 4 зр.; для Проовѣтъ: Чет. бр. церк. въ Дараховѣ 1 зр., Г. Ш. въ Яворовѣ 1 зр. (Дальше буде.)

Для Ви. Предлативши «Библиотеки найзнам. повѣстѣй» розсылаемо съ сѣмъ часомъ 3 и 4 аркушъ повѣстѣй «Въ оборонѣ чести».

(Надѣелане.)
Понеже въ «Завѣзваню» тов. «Академическій Кружокъ» умѣщеньмъ въ ч. 8 «Дѣла» подано загално межъ иншими довѣжниками также «Герасимовича» безъ означеня крестного имени и характеру, черезъ шо жногъ могутъ бути шо до дотмачащон особы въ блудъ введеня, про тое заявлено, шо и до товариства «Академическій Кружокъ» николи не належатъ и нѣякихъ грошѣвъ въ томъ товариствѣ не выжичать.
Львовъ дня 10 лютого 1881
Левъ Герасимовичъ
п. к. авскультантъ оудовый.

СТАНИСЛАВЪ КРУКЪ СЫНЪ
во Львовѣ, ул. Сокольна ч. нове 25.
порукае Ви. Публицѣ
СВОИ ВЫРОБЫ СТОЛЯРСКІИ
въ великомъ выборѣ и въ найрѣжнорѣдѣйшихъ фасонахъ, почавши бѣдъ подинчыхъ поковныхъ до найвытворнѣйшихъ салонныхъ.
Выбраны на замовленя выготоряются въ найкоротшѣмъ часѣ точно, солидно и по найприступнѣйшихъ цѣнахъ. (1—5)

По 90 кр.
III A II E II
въ досконалой имитациіи
Астрахану
для мужинѣвъ, женинѣвъ и дѣтѣй
въ торговлю
БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ
во Львовѣ, ул. Галицка, ч. 19.
(4—4)

Оголошенье. (3—3)
Про недостатокъ здоровля до господарки есть въ замѣну одинъ изъ наилучшихъ приходѣвъ, котрый має 160 морговѣвъ лужо доброй землѣ,—на такій, где переважалабы лугова господарка, якъ примѣромъ въ сторонахъ надъ Дѣстровыхъ. — Адресъ: П. Д., почта Кингвиничи, пов. Рогатыньскій.

Кто сомѣваеси.
чи и котрымъ изъ многихъ въ газетахъ выказаныхъ средствъ лікарскихъ заобрѣти можно, тому радимъ залпасты себе брошюру: **Karla Gerischek „Krankenfrend“**, Kaiserl. Konigl. Universitäts-Buchhllg., Wien, I. Stefansplatz 6. Въ брошюрѣ той суть выказаны ужасныя средства лікарскія подробно и отвождя отбѣворѣвъ, такъ шо съ великимъ удовольствіемъ себя наилучше выберати. Дѣлать не позволитъ никто съ германскихъ бѣгтѣмъ находку, выласати картку корреспондентію до выласаню отгаданю кингвиничи а то тымъ бѣдше, шо на замовленя высладе ему въ брошюру gratis и franco безъ жадныхъ дѣлѣныхъ вылатѣвъ. (5—8)

Пошукуеся
женщины старшон вѣкомъ, строго моральнѣмъ, до свѣдѣнныхъ вѣбщи на село, отцѣ о-двои дончны, до заряду господарства пѣдъ умѣренными условіями. Ревектующѣй звылатъ перше отнеситися лично до Д. Г. въ Михалевичлахъ, почта Дрогобычѣ. 1—2

Важне для Дамъ.
На карнавалѣ!
наибольшій и найдешевшій
МАГАЗИНЪ НОВОСТИ И КОНФЕКЦИИ ДАМСКОИ
J. KÜHNMAJERA НАСЛѢД.
улиця Гетманска ч. 4 во Львовѣ.
Сунѣ балевѣвъ отъ ал. 15 до ал. 50.
Сукнѣ шовковѣй на замовленя отъ ал. 50 до ал. 150.
Entrée de bal отъ ал. 5 до ал. 50 и цѣнты парискѣй.
Костюмы повниый отъ ал. 10 до 100.
Платьѣ зимовѣй отъ ал. 12 до ал. 180; таконѣ.
Великій выборъ матеріи на лѣтъ.
Замовленя выпонуюемо въ якъ найкоротшѣмъ часѣ. Ваорцѣ на жадань розсылаемо gratis и franco. (5—6)

Илюстрованіи цѣнники на рѣкъ 1881
на новѣйшихъ и поправленыхъ машинѣ до шты.
Зингера ручнѣй и пожевъ, поправленѣй и штентованѣй (съ выключеньемъ колеса при намотуваню нитокѣ).
Вильзона, Гове, Цилиндровѣй, Саксонія, Ренанія, Принцесъ, Экспресъ.
Гаранція 5-милетнна.
Раты тыждневѣй по 1 зр.
Замѣла и спеціалный направи.
Човенка, части складовѣй, иглы и олива.
Порукае
ЮСИФЪ ИВАНИЦКІИ
механикѣвъ,
въ готелю Жоржа во Львовѣ.
Машины Зингера съ фабрики въ Глсгоифѣ, въ Англіи, котры такъ шумно продаяются въ оригинальнѣмъ американыскѣй, прѣймаю до переробленя на Зингера поправленѣй за оплатою 15 зр.

РУКОДѢЛЬНЯ
женьского одѣня
Хоружчина, рѣкъ ул. Слюсарскои,
ч. 2 на долинь, прѣймае великѣ дотлчачѣй работы, якъ также близку женску и мужеску, шты на машинѣ, пласованье фальбанѣвъ, рѣжнѣй гафты и т. п. по цѣнахъ даже умѣркованыхъ.
Удѣлеса зарѣвно науки крою.
(4—15) І. Юркевичъ.

НА КАРНАВАЛѢ!!
порукае
МАГАЗИНЪ ГЕНРИКА МИЛЕРА
во Львовѣ, рѣкъ ул. Галицка, ч. 6.
Ордеры котлионной, сотка отъ 5 до 10 зр.
Туры найновшѣй котлионной, загурѣ екзальционна 6, 12, 18 и 24 парѣ, отъ 1 до 10 зр.
Масна, штука отъ 10 до 50 зр.
Вахлярѣ балевѣвъ найновшѣй газетованѣй золотомъ и сѣблѣмъ, съ слоновомъ кошти, штука отъ 1 до 15 зр.
Шуурѣвки французскѣй Нераосъ, 250, 3 до 450 зр.
Рукавички балевѣвъ дамскѣй отъ 2 до 10 штукамъ, пара отъ 1 20 до 350 зр.
Рукавички балевѣвъ мужескѣй съ 1 и 2 гурѣ, пара 1 20 зр.
Краватики балевѣвъ одѣя и чорѣй, шт. отъ 30 до 140 зр.
Ковѣтки мужескѣй найлѣпшѣй почтѣрѣй изысканно фалону, штука по 25 зр.
Маншеты, пара по 40 зр.
Переумеріи французскѣй и ангалійскѣй, элементъ въ 10 зр. и болше.
Пудры французскѣй Veloutine и виншѣ, штука по 50 зр. до 250 зр.
Веда итальянска правднѣя, элементъ по 25, 50 зр. и до 100 зр.
Бижутери французскѣй найновшѣй, выласо: браслѣ, кульчичи, колѣк, шалыши до выласѣ выласѣ шпильги чорѣй, грѣбовѣй найновшѣй отъ 1 до 250 зр. и чорѣй — штука отъ 50 зр. до 100 зр.
Цѣнники и шамфонованѣй нацѣрѣкѣ, шт. отъ 1 до 5 зр.
Ласкавъ замовленя замѣлѣтѣмъ выласала отворѣтѣмъ почтою. — Цѣнники на желань franco. (2—3)

Der Pain-Expeller
mit „Anker“
есть дуже добрымъ средствомъ домашнимъ